

F. t. l. vedr. værgemålslov

dog, at udvalget har anført, at den nugældende bestemmelse i værgebekendtgørelsens § 14 om statsamtets samtykke til køb og salg af løsøre forekommer unødigt snæver og restriktiv. Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det vil være naturligt at lempe de nugældende regler med hensyn til køb og salg af løsøre, og dette vil ske i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative regler på området.

Med hensyn til statsamtens mulighed for at give værger pålæg eller direktiver om at gøre eller undlade noget har udvalget fundet, at der i de administrative forskrifter, som skal afløse værgebekendtgørelsen, bør rettes mere opmærksomhed på disse funktioner, som der vil kunne være særligt behov for i tilfælde, hvor værger er for passiv, jf. betænkningen side 318 f. Justitsministeriet vil være opmærksom på udvalgets overvejelser i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative regler, således at der ved bekendtgørelse fastsættes en regel, som udtrykkeligt henleder opmærksomheden på, at enhver kan rette henvendelse til statsamtet ved en værgers passivitet.

Regnskabskontrollen vedrørende forvaltningen af formue og anvendelsen af indtægter er så central, at der er medtaget en bestemmelse herom i lovforslaget, jf. § 29. Lovbestemmelsen er generelt udformet og indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte detailreglerne administrativt. Det forudsættes, at de administrative regler tager udgangspunkt i den nugældende retstilstand. Justitsministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig de af udvalget i betænkningen side 321 anførte betragtninger vedrørende regnskabsaflæggelsen. Justitsministeriet finder således, at der også i fremtiden bør være fastsat grænser med hensyn til de beløb, hvorover regnskaber skal indsendes til revision, og at regnskabspligten af kontrolmæssige grunde næppe bør ophæves eller lempes, hvor det i større omfang tillades værger at skønne over, om dispositionen er fornuftig og berettiget, jf. ovenfor om køb og salg af løsøre.

Det tilføjes, at statsamtets afgørelser i godkendelsessager og under udøvelsen af værgemålslysnen som hidtil er omfattet af den almindelige klageadgang til Civilrettsdirektoratet.

7.2.4. Værgens vederlag

Som anført i de almindelige bemærkninger afsnit 6.2. foreslås, at et værgemål ikke længere skal være et borgerligt ombud. Heraf følger, at det ikke er muligt at opretholde den hidtidige ganske restriktive regulering og praksis med hensyn til vederlag.

Det foreslås således, at værger skal kunne tillægges vederlag for sit arbejde ikke kun i særlige tilfælde, men i den udstrækning, det er rimeligt. Udvidelsen af adgangen til at oppebære vederlag tager navnlig sigte på professionelle værger. Efter lovforslaget skal endvidere nødvendige udlæg kunne dækkes, hvilket svarer til de gældende regler. Beløbene fastsættes af statsamtet som tilsynsmyndighed og betales

af den, der er under værgemål, eller hvis den pågældende er uden midler, af statsamtet.

Endvidere foreslås det, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om udlæg og vederlag til værger. Om den nærmere udnyttelse af denne bemyndigelse henvises til de specielle bemærkninger til § 32 i lovforslaget, idet det bemærkes, at Justitsministeriet endnu ikke har taget stilling til, i hvilket omfang vederlag til professionelle værger bør ske efter en ren timebetaling, efter aftalte takster eller efter andre generelle principper. Justitsministeriet vil i forbindelse med udarbejdelsen af de administrative forskrifter forhandle spørgsmålet med de relevante myndigheder og organisationer, herunder i tilknytning til overvejelserne om indførelse af en ordning med faste værger.

Efter lovforslaget er udgangspunktet, at den, der er under værgemål, selv skal betale værgens vederlag. Der må imidlertid for så vidt angår økonomiske værgemål være en undergrænse for, hvornår vederlaget kan pålægges den pågældende. Ved de økonomiske værgemål må retningslinierne være, at de som overvejende hovedregel må hvile honorarmæssigt i sig selv. Hvis ikke formuen er så stor, at der er midler til at dække udgiften til værgens administration, kan den økonomiske behovsvurdering føre til, at man må lade være med at etablere værgemål alene på dette formuegrundlag. Hvad angår værgens arbejde ved personlige værgemål må den, der er under værgemål, selv betale for værgens arbejde i det omfang, vedkommende har noget at betale med.

Hvis og i det omfang vederlagsudgiften ikke kan pålægges den pågældende selv, må det offentlige betale. Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt at lade udgifterne i disse tilfælde påhvile statsamtet, idet fastsættelse af regler om, at udbetalings skal foretages af andre myndigheder, vil medføre yderligere administration og udgifter.

Vederlag til samværger og værger, der under en fællesejeordning i forening med ægtefællen bestyrer bodelen for den, der er under værgemål, kan ikke belaste det offentlige. Vederlaget afholdes i disse tilfælde af den, der er under værgemål, jf. lovforslagets § 32, stk. 3, og § 33, stk. 3.

7.2.5. Værgens beføjelser og pligter ved samværgermål

Efter lovforslaget videreføres den gældende retstilstand vedrørende lavværgermål, hvorefter værger ikke er underlagt bestemmelserne om tilsyn, ligesom reglerne om medindflydelse og kautionsforbud heller ikke finder anvendelse.

7.2.6. Værgens beføjelser og pligter ved værgemål for gifte

Udvalget har foreslået systemet i retsvirkningslovens § 52 om værgens og ægtefællens samråden bevaret og overført til værgemålsloven, se herom betænkningen side 238.